

ج- حرامه له سەر ئافره تان له کاتی (حیض) دا که ده ست بدات له موصحفه فی قورئان به بی هیچ په رده یه که وه کو که خوی گه وره ده فهرمویت : ﴿ (الواقعة: ۷۹) . وه به و نامه یه ی که پیغه مبه ر (ﷺ) نووسیبوی بۆ (عمرو بن حزم) (ﷺ) : ((لا یمس المصحف إلا طاهر))^(۴) . ئەم حوکمه ده شو بهیئیت به ته واتور چونکه خه لک به گشتی لایان په سنده وه شیخی ئیسلام ابن تیمیة (په حمه تی خوی لیبیت) ده فهرمویت : ئیمامی هه ر چوار مه زه به که کۆن له سهر ئه وه ی که ته نها که سیکی پاک ده ست ده دات له موصحفه به لام خویندنی قورئان بۆ ئافره تی (حیض) به بی ده ست دانی له موصحفه جی جیاوازی بۆ چوونی زانایانه وه ئه وه ی ره ئیکی مام ناوه ندی و گشتی تره . ئه وه یه که قورئان نه خوینیت گه ر زۆر زه رور نه بییت بۆ نمونه ترسا گه ر له به ری بوو له به ری بچیته وه ئه وا دروسته .

د- حرامه له سەر ئافره تی (حائض) که طه واف به ده وری که عبه دا بکات ، به و فهرمووده یه ی پیغه مبه ر (ﷺ) که به عائیشه ی فهرموو که چووبوه (حیض) وه له کاتی حه جدا . (إفعلی ما یفعل الحاج ، غیر ألا تطوفی بالبیت حتی تطهري)^(۵) . واته : هه موو شتی که که حاجیه کان ده یکه ن ته نها طه واف نه بییت ئه نجامی مه ده تاوه کو پاک ده بیته وه .

ه- هه ر وه ها حه رامه له سهر ئافره تانی (الحائض) که بمینیته وه له ناو مزگه وتدا . به لام جائیزه که له ناو مزگه وتدا تیپه پری به بی مانه وه تیایدا به و فهرمووده یه ی که خاتوو عائیشه (په زای خوی لیبیت) ده فهرمویت که پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فهرمووی (خاوی یه کم به درئ منیش ووتم که له حاله تی (حیض) دام فهرمووی خو (حیض) ه که ت له ده ستدا نی یه . (رواه الحاکم) صحیح . وه هیچی تیدانی یه گه ر ئافره تی (حائض) زیکره شه رعیه کان بخوینیت له (لا إله إلا الله ، الله أكبر ، الحمد لله ، سبحان الله ، و دوعاو ویرده شه رعیه کانیه یه کانیه بیانیان و ئیواران و له کاتی له خه وه ستان و به هه مان شیوه هیچ ریگری که نی یه له پووی شه رعوه که کتیبی زانیاری یه شه رعیه کان بخوینیته وه وه کو ته فسیر و فهرمووده و فقه و هیتد) ته واو . سویدی که له سه ر حوکمی (الصفرة والكدرة) :- (الصفرة) شتی که وه کو کیمیکی زه رد ، و (الكدرة) شتی که وه کو په رنگی ئاویکی پیسی بۆگه ن ئنجا گه ر ئه و (كدرة و صفرة) یه له کاتی (عاده) له ئافره ته وه ده رچوو ئه وه حوکمی (حیض) ی هه یه و هه مان ئه و حوکمانه ی پیشوو ده یگریته وه به لام گه ر له کاتی (عاده) دا نه بوو ئه وا هیچ شتی که نیه و به لکو ئافره ته که پاکه به و فهرمووده یه ی أم عطية (په زای خوی لیبیت) که ده فهرمویت : ((کنا لانعد الكدرة والصفرة بعد الطهر شیئاً))^(۶) واته (ئیمه له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) (كدرة و صفرة)^(۷) مان به هیچ دانه ئه نا دوا ی پاک بوونه وه) رواه أبو داود و ئیمامی بوخاریش ریوایه تی کردوو به بی له فزی (دوا ی پاک بوونه وه) وه ئه مه حوکمی فهرمووده ی پیغه مبه ره (ﷺ) هه یه لای زانایانی فهرمووده چونکه بی ده نگی پیغه مبه ری (ﷺ) له سه ر بووه وه تیگه یشتنی ئه وه له م فهرمووده یه دا هه یه که پیش پاکبوونه وه له (حیض) و کدرة و صفرة حوکمی (حیض) یان هه یه .

زانباریه کی تر ، ئافره ت چۆن ده زانییت کۆتایی (حیض) ی هاتوو ؟ .

وه لام : به وه دا ده زانییت که خوینی نامینیت وه ئه مه ش دوو نیشانه ی هه یه نیشانه ی یه که م : دابه زینی سپیای یه که که ئاویکی سپی یه دوا ی ته واو بوونی (حیض) دیت شیوه ی له ئاوی گه چ ده چیت وه له وانیه غه یری په رنگی سپیش بییت چونکه بۆی هه یه په رنگی بگۆردریت به پی جیاوازی و بارو دۆخی ئه و ئافره ته . نیشانه ی دووم : وشک بوونه وه . ئه ویش ئه وه یه پارچه یه که لۆکه یان په پۆیه که ده خاته ناو (فه رجی) یه وه دوا ی ئه وه ده ری ده هیئیته وه هیچ شتیکی پیوه نی یه نه خوین و نه (كدرة و صفرة) .

(۱) () (/) (/) () () ()

(۲) رواه البخاري (۴۲۶/۱) فی الحیض وأبو داود (۲۰۷) فی الطهارة .

(۳) الكدرة : وه کو ئاوی سپی بۆگه ن . الصفرة : کیم .

۴- چي پيويسته له سهر ئافره تي (حائض) له دواي ته واو بووني (حيض) هكهي :- پيويسته له سهر ئافره تي (حائض) كه له (حيض) هكهي ته واو بوو خوي بشوات كه ئه م خوشوردنه ي ده بيت نيته ي پاك بوونه وي هممو لاشه ي له دلا هه بيت له بهر ئه م فرموده يه ي پيغه مبه ر (ﷺ) فرموي : ((گر چويته (حيض) هوه واز له نويز بهينه وه ئه گه ر ته واو بوو خوت بشو دواي ته وه نويزه كانت بكه (رواه البخاري) . تبيني : دواي ته واو بووني (حيض) هكهي نويزه كاني پيشوي ناگيرپته وه به گويره ي به لگه ي شهرعي وه شيوزي خوشوردنه كesh به م شيوه يه ده بيت كه نيته ي وايته كه خوي پاك بكاته وه له بي نويزي وه بلت (بسم الله) وه ئاو بكات به هممو لاشه يدا و ئاو دهكات به قزيدا وه پيويست ناكات قزي بكاته وه گه ر به سترابوو به لكو ئاو دهكات به سه ريده وه ئه گه ر بابته ي پاك كه ره وي به كارهيئا ته وه شتيكي باشتره وه چاك وايه گه ر له پارچه لوكه يه ك ميسك يان بونيكي خوشي ليدت و له سهر فره جي دابنيت دواي خوشوردن له بهر ته وه فرموده يه ي پيغه مبه ر (ﷺ) ئاو فره ماني به (اسماء) كرد (ره زاي خوي لبيت) (رواه مسلم) .

ئاگاداري يه كي گرنگ . گه ر ئافره تي (حيض) دار يان له حالته ي (نيفاس) دابوو پاك بويه وه پيش خور ئاوابوون ته وا پيويسته له سهر نويزي نيوه پو و عه سري ته و پوژه بكات وه ته وه ي پاك بوويه وه پيش خور هه لاتن پيويسته له سهر كه نويزي ئيواره و عيشا بكات دواي خوشوردنه كه ي له بهر ته وه ي كاتي نويزي يه كه م ده مينئ تاوه كو نويزي دووم له كاتي بوني عوزده شيخ الاسلام ابن تيمية له فتاوي دا له بهرگي (۲۲) لابه ره (۴۳۴) دا فرموده يه تي كه جمهوري زانايان له سهر ته وه ن وه كو امام مالك و امام شافعي و امام احمد (ره حمته ي خويان لبيت) ، كه ته گه ر ئافره تي (حائض) پاك بووه وه له كو تايي شه ودا ده بيت نويزي ئيواره و عيشا بكات وه ته گه ر له كو تايي پوژدا پاك بويه وه ته وه ده بيت نويزي نيوه پو و عه سري ته و پوژه بكات هه ره ها ته مه بوچووني عبدالرحمن كوري عوف و ابي هريره و ابن عباس (ره زاي خويان لبيت) چونكه كات له نيوان هممو دونويزي كدا هاوبه شه له كاتي هه بووني عوزده ئنجا له بهر ته وه گه ر له كو تايي پوژدا پاك بويه وه ته وه كاتي نويزي نيوه پو ماوه چونكه عوزي هه بوو ته وه نيوه پو دهكات ئنجا عه سر وه ته گه ر له كو تايي شه ودا پاك بووه ته وه كاتي ئيواره ماوه ته وه ئيواره دهكات ئنجا عيشا به لام ته گه ر كاتي نويزي ك هاتبوو له و كاته دا (عاده) بوو يان حالته ي (نيفاس) ي به سه ردا هات ته وا ووته ي هه لبارده و به ميژ ته وه يه : كه قه زا كردنه وي ته وه نويزه ي له سهر ني يه كه كاته كه ي هاتبوو ئنجا ته و حالته ي به سه ردا هات و ته و نويزه ي نه كردبوو وه شيخ الاسلام ابن تيمية (ره حمته ي خوي لبيت) له مجموع فتاوي دا له بهرگي (۲۳) لابه ره (۳۳۵) دا له م باره يه وه ده فرمويته : ته وه ي ئاشكرا بيت به به لگه ي مه زه به ي امام ابو حنيفه و امام مالك دا ته وه يه كه هيجي له سهر ني يه . چونكه گيرانه وي پيويستي به فره مانيكي تازه هه يه وه هيج فره مانيك ني يه كه پيويستي بكات له سهر ي ته و نويزه بگيرپته وه چونكه درهنگ كه وتني ته و نويزه ئاساي يه و ده سته لاتي ته وي تيدا ني يه به لام كه سيكي خه وتوو يان له بيري چويته هر چه نده ته مانيش ده سه لاتيان نه بوو به لام دواي نويزه كه ده كه نه وه ته و قه زا كردنه وي ني يه به لكو ته وه كاتي ته و نويزه يه كه ده يكات بو كه سيك كه خه بيري ده بيته وه وه يان بيري ده كه ويته وه ته واوه .

دووم : الاستحاضة :

۱- **حوكه كاني (الاستحاضة) :-** {الاستحاضة} : برپتبه له پزاني خوي كه له كاتي خويدا نه بيت وه كو {نزيف} له ده ماريكه وه كه پي ده وترئ (العازل) وه ئافره تي (المستحاضة) حالته كه ي جوړاو جوړه چونكه خويني (عاده) و خويني (الاستحاضة) له يه ك ده چن ته گه ر خوينه كه ي به به رده وامي ده هات يان زورينه ي كات بوو ته وه چوون ده زانين كه كاميان (حيض) وه كامه يان (الاستحاضة) يه چونكه (الاستحاضة) نويز و پوژووي بو واز لي ناهينيت چونكه (الاستحاضة) حوكمي پاكيتي هه يه) .

وهله سەر ئه مه (مستحاضة) سى حاله ت هه يه :-

حاله تى به كه م :- ئه وه يه كه (عاده) يه كى ناسراوى خوى هه بى ت پى ش ئه وه ي حاله تى (استحاضة) ي به سه ردا بى ت ، به وه ي كه پى ش (استحاضة) بۆ نموونه پىنج يان هه شت پۆژ (عاده) بو بى ت : له سه ره تاى مانگدا يان ناوه راس تى مانگ ، وه ژماره ي پۆژه كانى (عاده) و كاته كه ي ده زان بى ت وه له م پۆژانه ي كه ديارى كراوه واز له نو بى ژ و پۆژوو ده ه بى ن بى ت ، وه ئه مه حوكمى (حيض) ه ، وه كه پۆژه كانى ته واو بوو خوى ده شوات و نو بى ژه كانى ده ست پى ده كاته وه ، وه دواى ئه مه ئه گه ر خو بى ن هه بوو ئه وه ي خو بى نى (استحاضة) يه ، به و فه رمووده يه ي كه پى فغه مبه ر (ﷺ) به أم حه ببه ي فه رموو (بمبى نه ره وه به قه د ئه وه ي كه پى ش تر چه ند (عاده) ده بو بى ت ، پاشان خۆ ت بشۆ و نو بى ژ بكه) رواه مسلم ، وه به و فه رمووده يه ي كه به فاطمه ي كچى أبى حببى ش فه رموو كه پرس يارى لى كرد فه رمووى (به لكو ئه وه دمار بى كه و (حيض) نى يه) .

حاله تى دوو ه م :- ئه گه ر (عاده) يه كى ناسراو ديارى كراوى نه بوو به لام خو بى نه كه يان جياواز بوو ، كه هه ندى له خو بى نه كه ي سى فه تى (حيض) ي پى وه بوو ، به وه ي كه ره نگى ره ش يان لى لئه يان بو بى نى ناخۆ شى هه يه ، وه هه ندى كى سى فه تى (حيض) ي پى وه نى يه . به وه ي كه ره نگى سو ره و بو بى نى يه و لى ل نى يه . ئاله م حاله ته دا حسابى ئه و خو بى نه ي كه سى فه تى (حيض) ي پى وه يه به (عاده) حساب ده كر بى ت ، كاتى بۆ راده گى ر بى ت له و كاته دا واز له نو بى ژ و پۆژوو ده ه بى ن بى ت ، وه دواى ئه مه حسابى (استحاضة) ي بۆ ده كر بى ت ، وه له كاتى ته واو بوونى ئه و خو بى نه ي كه سى فه تى (حيض) ي هه بوو خوى ده شوات نو بى ژ ده كات و پۆژوو ده گى ر بى ت وه له م حاله ته دا پاك بۆ ته وه ، به و فه رمووده يه ي كه پى فغه مبه ر (ﷺ) به فاطمه ي كچى حببى شى فه رموو كه (ئه گه ر (حيض) بى ت ئه وه خو بى نه كه ي ره ش و ناسراوه ، ئه وه واز له نو بى ژ به بى نه ، به لام ئه گه ر وانه بوو ئه وا ده ست نو بى ژ بگه ر و نو بى ژه كان ت بكه) أبو داود و نسائى و صححه وابن حبان والحاكم ، وه ئه مه ئه وه ي لى تى ده گه ين كه (مستحاضة) به جو رى خو بى نه كه وا ده ناسر بى ته وه .

حاله تى سى نه م :- ئه گه ر (عاده) يه كى ناسراوى نه بوو يان سى فه تى كى واى نه بوو كه له (حيض) ه كه جيا بكا ته وه . ئه وا له م حاله ته دا حسابى زۆر بى نه ي پۆژه كانى (حيض) بۆ خوى ده كات كه شه ش يان هه و ت پۆژه له مانگى كدا . چونكه به شى وه يه كى گشتى ئافه ره تان كاتى (حيض) يان ئه وه نده يه . به به لگه ي ئه و فه رمووده يه ي پى فغه مبه ر (ﷺ) كه به حمنه ي كچى جه حشى فه رموو (كه ئه وه شه يطانه و شه ش يان هه و ت پۆژ له (حيض) دا ده بى ت ، دواى ئه و كاته خۆ ت بشۆ . ئنجا كه (استقأت) ئه وا بى ست و سى پۆژ يان بى ست چوار پۆژ نو بى ژ بكه و پۆژوو بگه ر ، وه ئه وه به سه ت و به رده وام ئه وه بكه كه ئافه ره تانى تر له كاتى (حيض) دا ده بى كنه) رواه الخمسة و صححه الترمذى ، ئه وه ي كه تى ده گه ين له وانه ي پى ش تر باس كرا . ئه وه يه ئه و ئافه ره ته چۆن له سه ر (عاده) رها ت بوو ئه وه به پى ئه وه حى ساب بۆ خوى ده كات . وه ئه وه شى كه ديارى كراو بوو ئه وه ئى ش به وه ده كات . وه ئه وه شى كه ديارى كراو نه بوو يان رها ت نه كى ته واو نه بوو ئه وا شه ش پۆژ يان هه و ت پۆژ راده گه رت وه به وه ش كۆ كر دن وه له نى وان هه رسى ئه و سو ننه ته دا ده كات كه له پى فغه مبه ر وه (ﷺ) ها تو وه له سه ر (مستحاضة) . وه شى خ الإسلام ابن تيمية (ره حمه تى خواى لى بى ت) ده فه رمو بى ت ئه و نى شانانه ي كه باس كرا و ن شه ش يان (عاده) يه چونكه (عاده) يه كى كه له به ه بى ز ترى نى شانانه كان بى تى ، له به ر ئه وه بنه ماى ده ست پى كر دنى (حيض) ه . وه يان خو بى نه كه ناسراوه ، چونكه خو بى نى ره ش و لى ل و بۆن ناخۆ ش نى شانانه يه كى زۆر ديار تره له خو بى نى سو ره كه (حيض) بى ت ، وه يان ئه وه ي حساب بۆ گشت بى تى (عاده) ي ئافه ره تان بكر بى ت . له به ر ئه وه بنچى نه ئه وه يه كه تاك له سه ر زۆر بى نه و كۆ حى سابى بۆ بكر بى ت وه ئه م سى نى شانانه به لگه ي سو ننه تى ان له سه ره وه به واقى عى سه لم بى نرا وه . وه كۆمه له نى شانانه يه كى ترى شى باس كر دو وه به لام له كۆ تا بى دا ده فه رمو بى ت به ه بى ز ترى ن و ته كان ئه وه يه كه ئه و نى شانانه ي كه له سه ره وه باس كرا ن كه له سو ننه تا ها تو ون وه غه بى رى ئه وان له غو ده كاته وه .

۲- چی پیویسته له سهر (مستحاضة) له کاتیگدا که حوکمی پاکیتی ده بیئت :-

أ:- پیویسته له سهری که خوی بشوات ل کۆتایی ئه و (عادة) یه دا که به و شیوانه ی پیشوو باس کران .

ب:- فهرجی ده شوات بۆ ئه وهی چی له سهره پاک بیته وه له کاتی نویره کاندای . وه پارچه لۆکه یه کی له سهر دابنیئت یان شیوهی لۆکه وه به توندی رایگریئت بۆ ئه وهی لئی نه بیته وه ئنجا ده ست نویره بگریئت که کاتی نویره هات به و فرموده یه کی که له باره ی (مستحاضة) وه هاتوو که ده فرموئیئت (واز له نویره کانی ده هیئیت له پۆژه کانی (عادة) دا ئنجا که ئه و پۆژانه ته و او بوو خوی ده شوات و ده ست نویره بۆ هه موو نویره کانی ده گریئت) رواه أبو داود و ابن ماجة والترمذی وقال حدیث حسن .

سیههم : (النیفاس)

(النیفاس) پیناسه که ی و ماوه که ی (النیفاس) : بریتیه له و خوینه ی که له په حمی ئا فرده ته وه دیت له کاتی مندال بوون دا وه پاش مندال بوونیش وه ئه مه ئه و خوینه یه که له کاتی سکپردا په نگی خوار دۆته وه وه هه ر که منداله که ی بوو خوینه که وورده ورده دیته دهره وه وه ئه و خوینه ی که ده بینریت پیش مندال بوون له گه ل ئه وه ی نیشانه ی ئه وه یه که مندال بوونه که نزیک بۆته وه ئه و خوینه بریتیه له (النیفاس) وه هه ندی له (فقهاء) تایبه تیان کردوو به دوو پۆژ یان سی پۆژ پیش مندال بوون وه زۆر جاریش سه ره تا که ی له کاتی مندال بوون دایه ئه وه ی که پیی بووتریت سکپردوون بریتیه له وه ی ئاکامی دروستبوونی کۆریه له ی تیدابیت وه که مترین ماوه بۆ دروست بوونی مروّف (۸۱) پۆژه وه زۆر جاریش (۳) مانگه وه ئه گه ر له باره ی چوو پیش ئه م ماوه یه خوینیشی له گه لدا بوو ئه و ا هیچ گرنگی یه کی نی وه واز له نویره و پۆژوو بۆ ئه و خوینه ناهینریت چونکه خوینیکی خراپه وه یان نه زیفه وه حوکمی وه کو حوکمی (مستحاضة) وایه . وه زۆر ترین ماوه ی (النیفاس) به گشتی (۴۰) پۆژه له پۆژی مندال بوونه وه یان دووسی پۆژیش پیش مندال بوونه که وه کو له پیشتردا باس کرا به و فرموده یه کی أم سلمة (په زای خوی لیبت) له سه رده می پیغه مبه ردا (ﷺ) ئا فره تی (النفساء) (۴۰) پۆژ وازی له نویره و پۆژوو ده هیئا . رواه الترمذی . وه له سهر ئه وه ئه هلی عیلم کۆران هه ر وه کو الترمذی و غهیری ئه ویش باسیان کردوو وه هه چ کاتیک پاکبووه وه پیش (۴۰) پۆژه که به وه ی که خوینی نه ما ئه و خوی ده شوات و ده ست ده کاته وه به نویره چونکه به مه رج نه گهراوه که (۴۰) پۆژ بیئت وه کاتی دیاری کراو نی یه بۆ که م ترین کاتی وه ئه گه ر (۴۰) پۆژه که ته و او بوو وه خوینه که ی هه ر به رده وام بوو وا ریکه وت که دوا ی ئه و (۴۰) پۆژه (عادة) ی بوو ئه وه هه ر به رده وام ده بیئت له سهر نه کردنی نویره و پۆژوو ی وه ئه گه ر کاتی (عادة) نه بوو ئه و (الإستحاضة) یه وازی له نویره پۆژوو بۆ ناهینریت ، وه ئه گه ر له (۴۰) پۆژه که زیادی کردبوو به بی ئه وه ی که کاتی (عادة) ی بیئت به لآم به رده وام نه بیئت ئه و شوینی جیا وازی بۆ چوونی زانا یانه .

هه ندی ئه حکامی تایبه ت به (النیفاس) وه . حوکمه کانی (النیفاس) وه کو حوکمه کانی (حیض) وایه وه کو :

۱- حه رامه جیماع کردن له حاله تی (نیفاس) دا هه روه کو چۆن حه رامه له کاتی (حیض) دا به لآم جائزه له زه ت لیوه رگرتنی به بی جیماع کردن .

۲- حه رامه له کاتی (نیفاس) دا نویره بکات و به پۆژوو بیئت یان ته و اف بکات هه روه کو حاله تی (حیض) .

۳- حه رامه له کاتی (النیفاس) دا ده ست دان له قورئان و خویندنه وه ی مه گه ر ترسی له بیرچوونه وه ی هه بیئت .

۴- واجبه له سهر ئا فره ت دوا ی حاله تی (النیفاس) که پۆژوو ی په مه زانی بگریته وه هه روه کو له حاله تی (حیض) دا هه ر

وایه .

۵- واجبه له دوا ی ته و او بوونی (النیفاس) ئا فره ت خوی بشوات هه روه کو چۆن له دوا ی (حیض) یشدا واجبه له سهری

وه به لگه له سهر ئه مانه .

به لگه ی یه که م :- له أم سلمة (په زای خوی لیبت) ده فرموئیئت : له سه رده می پیغه مبه ر (ﷺ) ئا فره تی (النفساء) (۴۰)

پۆژ ده مایه وه (رواه الخمسة) هه روه ها ابن تیمیة (په حمه تی خوی لیبت) له (المنتقى) مجلد (۱) لاپه ره (۱۸۴) دا

ده فەرمووت : مانای ئەو فەرموودەییە کە دە فەرمووت : فەرمانمان پێ دەکرا کە (٤٠) بمیئینەووە بۆ ئەوەی نەوێهێت و ئەو کە هەواڵە کە درۆبیت و وانەبیت و دووبارە خوین هەبیت چونکە بە گشتی ناگونجیت کە ئاfrهتانی سەردەمیک (نیفاس) و (حیض) ی وەکو یەک بن ،

بەلگەی دووهم :- هەر کە أم سلمة (پەزای خۆی لیبیت) فەرموویەتی کە لە ئاfrهتانی خیزانانی پێغەمبەر (ﷺ) (٤٠) رۆژ دەمانەووە لە حالەتی (نیفاس) دا وە پێغەمبەر (ﷺ) فەرمانی پێ نەدەکردن کە نوێژەکانیان بگێرنەووە رواه أبو داود . سوودیک : ئەگەر خۆینی (النفاس) پیش (٤٠) رۆژە کە نەماو خۆی شوورد و دەستی کرد بە نوێژەکانی بەرژوو بوو دواي ئەوەی دوو بارە خۆینی هەبوو پیش (٤٠) رۆژە کە ئەو ووتی راست ئەوەیە کە دووبارە حالەتی (النفاس) ه و دەبیت چاوه‌پوان بیت تا نامینیت وە ئەو رۆژووێ کە لەو کاتەدا گرتوویەتی کەوا دیاربوو کە پاک بۆتەووە ئەوا دروستە و نایان گێریتەووە بڕوانە (مجموع الفتاوى شيخ محمد إبراهيم) مجلد (٢) لاپەرە (١٠٢) وە (فتاوى شيخ بن بان) (حاشية ابن قاسم على شرح الزايد-١٤٠٥) وە {رسالة في الدماء الطبيعية للنساء که دانانی شیخ محمد بن صالح العثيمين} وە {فتاوى السعدية لاپەرە ١٣٧} سوودیک تر : شیخ عبد الرحمن بن سعدی (پەحمەتی خۆی لیبیت) دە فەرمووت دەرکەوتن لە باسکردنی ئەم حالەتەدا کە خۆینی (النیفاس) هۆکەى مندالبوونە ، وە خۆینی (استحاضة) خۆینیکە لە تووشبوونەووە یان نەخۆشیهووە وە یان هاوشیوهی ئەوانە وە خۆینی (حیض) ئەووە خۆینی راستەقینەیه خۆی گەرەش زاناترە . بڕوانە کتیبی (إرشاد أولي الأبصار والألباب) لاپەرە (٢٤)

حوکمی خواردنی حەب : بۆ رێگرتن لە (حیض) :

دیاره ئەمە ئەگەر زیانی بۆ لاشەى ئاfrهتە کە نەبیت ئەوا دروستە ، بەلام ئەوەی سەلمینراوه کە زەرەری هەیه چونکە ئەو خۆینە سروشتییه و دیاره هەموو شتیکی سروشتی کە پێی لى بگێریت بەشى خۆی زەرەری دەبیت وە زانایان نەیان فەمووه کە حەرام بیت بەلام فەموویانە کە خواردنی چاک نییه .

حوکمی لەباربردنی مندال :-

خوشکی موسولمانم تۆ لە شەرعی خۆی گەرەدا بە ئەمین دانراوی لەسەر ئەو دروست کراوهی خۆی گەرە و بالادەست لە پەحمی تۆدا دروستی کردوووە لەبەر ئەوە مەیشارەرەووە و لەناوی مەبه . خۆی گەرە دە فەرمووت ﴿ (البقرة: ٢٢٨) واتە : حەلال نییه بۆیان کە ئەوەی خۆی گەرە لە پەحمیاندا دروستی کردوووە بێشارنەووە ئەگەر باوهرپیان بە خواو رۆژی دواي هەیه ، هەول مەدە لەبار خۆتی بەریت ئنجا بەهەرچی پێگایە کە بیت چونکە خۆی گەرە پێی داوی بەشکاندنی رۆژوو لە پەمه زاندا گەر ئەو رۆژوووە نارەحەتی هەبوو لەسەرت لەکاتی سک پەرپووندا یان ئەو رۆژوووە زیانی بۆ کۆرپە لەکەت هەبوو . گەر ئەو کۆرپە لەیه گەیشتبوووە ئەوەی کە رۆحی تێدابیت ئەووە ئەو لەباربردنە حوکمی کوشتنی نەفسیکى هەیه کە خۆی گەرە حەرامی کردوووە تەنها بەحەق نەبیت ، وە لەسەر ئەمەش حوکمەکانی بەرپرسیاریتی لەسەر دادەبەزیت لە پوانگەى دانى باجەکەى بەوردی بەپێى وردەکارییهکانی کە فیدیهکەى چەند بیت وە یان لە پوانگەى دانى کەفارهت لەلایەن هەندى زانایانەووە ، کە ئەویش ئازاد کردنی بەندەیهکی موسولمانەووە ئەگەر نەبوو . ئەوا بەرژوو بوونی دوومانگ لەسەر یەک ، وە هەندى لە زانایان ناویان بەووە بردوووە کە زیندەبەچالیکى بچوووە ، شیخ محمد بن إبراهيم (پەحمەتی خۆی لیبیت) لە (مجموع الفتاوى) خۆی دا (١١-١٥١) (هەول دان بۆ لەباربردنی مندال ئەگەر ژيانى تێدابوو ئەووە شەرعى نییه و حەرامە بەلام ئەگەر زانرا ئەو مندالە مردوووە ئەووە دروستە هەرەها (مجلس هیئة كبار العلماء السعودیة) ژماره (١٤١) بەرواری (١٤٠٧/٦/٢٠) بپیریاری لەسەر ئەم خالانەى خوارەووە داووە لەو بارەیهووە کە بریتییه لە :-

۱- حەرامە لەبار بردنى كۆرپە لە لە ھەموو كاتتەدا مەگەر ھۆكارىكى شەرىعى ھەبىت يان حالەتتەكى زۆر ناپەھەت ھەبوو .

۲- گەر لە قۇناغى يەكەمدابوو لەوھى (۴۰) پۆژەكە بوو وە ئەو لەباربردنە لەم حالەتەدا ترسى ئەو ھەبوو بۆ بەرپۆھە بردنى مندال بوويان ترسى ئەو ھەبوو كە بترسن لە وەھى كە نەتوانىت بەخىويان بكات يان ترسى پاشەپۆژيان بوو يان بۆ ئەوھى كە ئىتر منداليان پىويست نى يە ئەمانە ھاوشىوھى ئەمانە يە ھىچيان دروست نى يە و حەرامە .

۳- دروست نى يە سەكەكە لەناو بېرىت گەر لە قۇناغى (علقة) دا بوو يان لە قۇناغى (مضغە) دابوو مەگەر لىژنە يەكى پزىشكى پىسپۆر و جىئى متمانە رايان وابىت كە مانەوھى ئەو سەكە زىانى گەورەھى بۆ سەر سەلامەتى ئەو داىكە ھەبىت بەوھى كە ترسى ئەوھى يان ھەبىت كە تياچوونى داىكەكەھى بەداوھە بىت دواى ئەوھى ھەموو پىگەچارە يەكى بۆ گىرابىتە بەر و ھىچ ئەنجامىكى نەبوويىت لە دوور خستەوھى ئەو مەترسىانە .

۴- دواى قۇناغى سىھەم لە دواى تەواو بوونى چوار مانگى (سك پرى) حەلال نى يە و حەرامە لەباربردنى تاوھكو كۆمەلىك لەپىسبۆراني پزىشكى متمانە پىكراو بپيارى ئەو دەدەن كە مانەوھى كۆرپە لەكە دەبىتە ھۆى مردنى داىكەكە وە ئەمەش دواى ئەوھى ھەموو پىگەيارى گىرابىتە بەر بۆ پزگاركردى وە كە پىگە دراوھ بە لەبار بردنى مندال بەم مەرجانەھى سەرھە و ، بۆ نەھىشتنى زىانىكى گەورەترە و بەدەست ھىنانى گەورەترىن بەرژەوھەندى ، وە كە (مجلس ھىئە كبار العلماء السعودىة) بپيارى ئەمەھى داوھ بەم مەرجانە وە لەگەل ئەوھەشدا بەوھى كە تەقواى خواى گەورە بكرىت وە دلئىاي بكرىت لەم ھۆكارانە . ھەرھەھە (رسالة في الدماء الطبيعية للنساء) لاپەرە (۶) كە نووسراوى (محمد بن صالح العثيمين) ھ (پرەھمەتى خواى لىبىت) : دەفەرموئىت گەر مەبەست لەو لەباربردنە بۆ لەناو بردنى بىت . ئەمە ئەگەر دواى ئەوھەبىت كە پۆح كرابىت بەبەرىدا . ئەوھە حەرامە و ھىچ گومانىكى تىدا نى يە . چونكە ئەوھە كوشتنى بە ناھەقە . وە بەناھەق كوشتنىش حەرامە بە قورئان و سوننەت و إجماع ، ھەرھەھە إمام ابن جوزى لە كىتەبى (أحكام النساء) دا لاپەرە (۱۰۸-۱۰۹) دەفەرموئىت : مادام جىبەجى كرىدى نكاح بۆ بەدەست ھىنانى مندالە . وە لەھەموو ئاويكىش مندال دروست ناپىت ، ئنجا ئەگەر لە ئاوەكە مندال دروست بوو ئەوھە ئەو مەبەستە دىتە دى لەبەر ئەوھە بە ئەنقەست لەباربردنى پىچەوانەھى مەبەستى پاكە ، چونكە گەر لەباربردنەكە لەسەرھەتاي سك پىبووندا و پىش پۆحكردن بەبەرىدا بوو ئەو تاوانىكى زۆر گەورەھە ، چونكە بەرھەو تەواوئىتى و پۆحكردن بەبەرىدا دەجىت . ھەرچەندە تاوانى لەوھە كەمترە كە پۆح كرابىت بەبەرىدا چونكە ئەگەر بە ئەنقەست ئەو كۆرپە لە يە لەناو بېرىت كە پۆحى تىدا يە . ئەوھە وەكو كوشتنى ئىماندارىك وايە ، وە خواى گەورە دەفەرموئىت : ﴿التكوير: ۸-۹﴾ واتە : ئەو پۆژەھى كە كۆرپە لەكان پىسپيارىان لىدەكرىت بە چى تاوانىك لەناو بران . لەبەر ئەوھە خوشكى موسولمان لە خواى گەورە بترسە و خۆت بپارىزە لە بەزاندنى سنوورەكانى خواى پەرورەدگار . وە خۆت مەدە لەم تاوانە گەورەھە بە ھەرچى مەبەستىك بىت . وە ھەلمەخەلەتى بە راگە ياندنە سەرلىشىوئىنەكان يان دابونەرىتى خراپەكاران كە نە لەگەل دىن و نە لەگەل عەقلا ناگونجىن ..

ماڤى بىلواكردنەوھى پارىزراوھ بۆ ساىتى بەھەشت

www.ba8.org